ALLE TIDERS GUN-BRITT

Med sit hvide hår og mere end kyndige saks er Gun-Britt en institution i den danske beauty-branche. I juni fylder hun 70 år, men hun har ingen intentioner om at stoppe med at arbejde foreløbig. ELLEs journalist Rose Maria Boelsmand mødte kvinden, der har gjort hvidt hår til det nye sort, til en snak om at drive forretning i medgang og modgang – og om aldrig at blive for gammel eller god til at lære.

Det værker lidt i mine knæ, da jeg går op ad trappen til første sal i Hellerup. I motionsdesperation under coronakrisen er jeg begyndt at løbe og har været en tand for ivrig. Jeg er også blevet gammel, tænker jeg. Jeg er 30. Kvinden, jeg skal op til, bliver 70 i juni – og under normale omstændigheder ser jeg hende hver morgen kl. 7.00 i træningsstudiet Powerhouse på Østerbro.

Gun-Britt ser fantastisk ud. Hun åbner døren i lyse jeans og en oversize grå sweater, men det, jeg lægger mest mærke til, er som altid hendes hår. Det alabaster-hvide, velplejede hår, der omkranser det velplejede og smilende ansigt. Mens Gun-Britt laver kaffe i små Elements-espressokopper, taler vi om, hvor meget vi savner vores fælles træning i hverdagen og de daglige rutiner. Hun fortæller, at hun selv har været ude at løbe – en 5-6 km var det blevet til samme morgen. Jeg tænker på de 2,6 km, jeg selv har luntet, og som stadig gør ondt – og det bekræfter alt, hvad jeg tror, jeg ved om Gun-Britt. Hun er gjort af et helt særligt stof.

Ustoppelig arbejdsglæde

"For at være helt ærlig, så har jeg altid gerne villet være ældre. Det er helt latterligt at sige. Da jeg blev 45, tænkte jeg: 'Nu bliver jeg snart 50'. Det kommer nok af, at jeg skulle have meget kontrol over mit liv, da jeg var barn, hvor der ikke rigtigt var nogen, der passede på mig. Jeg kom fra et hjem med en mor, der var ret hård i filten og slog, så jeg skulle passe meget på mig selv. Så allerede som barn var jeg voksen. Af samme grund flyttede jeg tidligt hjemmefra, og jeg har altid haft travlt med at nå en vis alder. Jeg var den yngste, der kom i lære på Frisørskolen og startede som kun 13-årig," lægger Gun-Britt ud. Vi er trukket ind i den lyse, højloftede stue og er omgivet af møbler, der ligesom Gun-Britt oser af naturlig, god smag. Vi sidder langt fra hinanden, da 'afstand' er blevet coronatidens fælles mantra. Det kan vi selvfølgelig ikke lade være med at tale om, for det er noget, der fylder for alle – både i privatlivet og især for forretningsdrivende.

"Coronakrisen har for alvor gjort mig bevidst om, at jeg ikke skal stoppe med at arbejde. Så længe jeg er rask og er vild med det, jeg laver, så har jeg noget at byde ind med. Selvfølgelig skal jeg ikke bevise noget, for det har jeg gjort, men det driver mig alligevel at være dygtig til det, jeg laver." Gun-Britt fortæller, at hun inden vores møde har været på YouTube og set videoer med klipninger, hun har lavet tidligere. "Jeg blev så glad, da jeg så dem. Jeg genfandt virkelig glæden ved det, jeg laver, for det er jo lige præcis det, der er svært, når man mister hele sin hverdag. Jeg var ikke klar over, hvor meget det giver mig at være i gang, men det er jeg blevet ekstremt bevidst om i løbet af de forgangne uger. Jeg skal ikke stoppe."

Hun fortsætter: "Det har været en anledning til refleksion. Mange i min omgangskreds siger tit: 'Nu skal du skrue ned' og 'nu skal du gøre noget andet' – men jeg har altid gjort det modsatte, når folk har fortalt mig, hvad jeg skulle. Og nu kan jeg for alvor mærke, at hvis der er noget, jeg ikke skal, så er det at stoppe. Pausen har givet mig en opvågning og en ny kærlighed til det, jeg laver. Jeg tror, at alle har lært noget af krisen, og jeg tror, at det er godt for os."

GUN-BRITT

Gun-Britt er født i 1950 i Sverige. Kom som 13-årig i lære på Frisørskolen og startede salon i eget navn i 1975. Ud over salonen har Gun-Britt en serie af hårstyling- og kropsprodukter. I 2020 udvides linjen med en serie af multifunktionelle grønne produkter til hår og krop. I 2021 fejrer Gun-Britt Coiffure 46-års jubilæum.

Big mama's house

Inden Danmark lukkede ned – den skæbnesvangre 11. marts – var jeg i hænderne på Gun-Britt i hendes salon i Ny Østergade i København. Her fortalte hun, at hun få dage forinden var kommet hjem fra en uddannelsestur til London. Hun mener, at man aldrig er for gammel til at lære – også selv om man betragtes som en af de bedste i branchen.

"Læring er mit 'drug'. Det er vigtigt for mig, at jeg hele tiden bliver fyldt op med noget nyt." Og det er ikke kun sin egen kontinuerlige udvikling, hun prioriterer. Hele underetagen i salonen er indrettet til, at alle Gun-Britts ansatte en gang om ugen får undervisning af mesteren selv, ligesom de også ofte sendes på skole i London. "Der er mange, der i tidens løb har sagt til mig, at de ikke forstår, hvordan jeg kan lære fra mig på den måde – man bør jo holde sit talent ind til kroppen. Men det at give læring videre har været rigtigt for mig, for hver gang du giver noget fra dig, så giver du også plads til at tage ind. Det er så vigtigt at forstå; at lære andre noget er ikke en bremseklods for din egen udvikling. Tværtimod. Det gør, at man bliver ved med at være sulten." Salonen summer af liv, da jeg besøger den midt på dagen. Der er kunder ved hvert spejl – mindst 20 pladser og lige så mange frisører, elever og ansatte, der fletter hjemmevant og professionelt ind og ud mellem hinanden og så naturligt og effektivt som på en lean-optimeret japansk fabrik sørger for, at man som kunde kommer velplejet gennem hele maskinen; lige fra modtagelse med kaffe, der serveres på en bakke med Gun-Britt-danskvand og en raw-bite, til hårkonsultation, farvning, vask, kur og til sidst klip af 'the big Gun'. Ikke på noget tidspunkt er jeg ude af nogens hænder og glider uden mærkbar overgang fra den ene videre til den anden, og alle ved præcis, hvor de – og jeg – er i processen. Det er ikke bare en velsmurt maskine: Det er tydeligt, at ▸

Tekst Rose Maria Boelsmand **Foto** Kavian Borhani

det er et samarbejde, der fungerer på et interpersonelt plan.
"Vi er 25 medarbejdere, og folk ses på kryds og tværs privat. Også nu (corona, red.), hvor de ringer til hinanden og laver afstandsaftaler. Det er så bekræftende at se den omsorg, der findes imellem mine ansatte," fortæller Gun-Britt, da vi nogle uger senere befinder os i hendes private hjem.
"Det er som en stor italiensk familie – og jeg er 'big mama'. Jeg har altid haft svært ved at arbejde med nogen, der ikke faldt ind i den mentalitet. Man skal dele værdierne og have lyst til faget. Hvis det ikke er tilfældet, er det ikke hos mig, man skal være. Man skal brænde for det. Dem, der er i huset, har jeg en stor kærlighed til, og de skal behandles ordentligt og have det godt. Men jeg er også skrap. Jeg er det hele, men har omsorgen med mig og laver ofte hjemmelavet mad til mine ansatte. Når vi har lange dage, så er det rigtig hyggeligt – og de bliver så glade! Det gør enormt meget for fællesskabet."

Gun-Britt har netop udvidet sin serie med seks nye produkter, der er Svanemærkede og certificerede allergivenlige.

Mor-gener, drive og modgang

Jeg tænker over, om det, Gun-Britt startede med at fortælle om sin opvækst, mon har haft noget at sige for den moderrolle, hun har påtaget sig over for sine ansatte. "Jeg tror bestemt, at det er en reaktion, for jeg havde jo ikke nogen familie og flyttede meget tidligt hjemmefra, så jeg skabte min egen familie i min forretning, da jeg startede selv. De bedste og hyggeligste minder, jeg har fra jul, er mine julefrokoster med mine kollegaer. Selvfølgelig indtil jeg fik min søn og fik min egen familie."
Gun-Britt er ikke bleg for at tale om, at hun udefra set ikke har haft de bedste vilkår for at nå dertil, hvor hun er i dag. Hun er ordblind og fortæller, at hun gennem hele sin barndom har fået at vide, at hun ikke var god nok og ikke kunne blive til noget. Og det har hun haft med sig lige siden, men vendt det til en positiv drivkraft. "Jeg har altid været god i modgang. Jeg tænker straks i løsninger, når der kommer en krise – som corona – og tænker over, hvordan jeg kan tilpasse min forretning til de nye tider. Jeg har altid været omstillingsparat og finder altid en vej. Man skal passe på ikke at hvile på laurbærrene, og jeg har selv aldrig været for fin til at være fleksibel. Det handler i bund og grund om ikke at være snobbet og ikke kere sig om, hvad andre tænker om en, og gøre det, der er nødvendigt. Det håber jeg, at der er mange, der vil gøre nu, for vi kommer alle til at se effekten af krisen på salg, omsætning og i regnskaberne. Men det handler om at overleve – også i modgangstider – og ikke lade sig slå ud af, at noget leverer mod forventning. Så op på hesten igen, og find nye måder at arbejde på – også selv om det ikke er helt det samme som før."

Power-partnere

Gun-Britt er partner i træningsstudiet Powerhouse og er inspireret af sine partnere, stifterne Tor Andersen og Jan Svensson, og deres måde at tackle coronakrisen på, hvor deres forretningsgrundlag også er sat på standby. "De har været lynhurtige til at opsætte gratis online-live-undervisning, som alle – medlemskab eller ej – kan træne med på derhjemme. Det er noget, de giver til deres kunder, og jeg er ikke i tvivl om, at det kommer tre-fold tilbage til dem på den anden side af det her."
Partnerskabet med Powerhouse, som indledtes i 2016, gav Gun-Britt inspiration til at invitere partnere ind i det brand, hun selv har brugt knap et halvt århundrede på at opbygge. "Jeg har valgt at tage tre piger ind som partnere i Gun-Britt Coiffure. Det er givende at være flere om et brand, fordi alle bringer noget til bordet. Også fordi man med årene opdager, hvor ensomt det kan være at drive forretning selv. Jeg har bevist, at jeg kan klare mig selv, så hvorfor ikke dele ud af det? Deres ungdom og de ideer, de har, kombineret med min erfaring nyder jeg virkelig."

Gun-Britt er partner i Powerhouse og prioriterer træning hver dag.

Selv om der er meget mere at tale om – som da Gun-Britt satte hår på Paris Hilton i LA og blev glemt på gaden, eller (vigtigst) hvad hendes skønhedshemmelighed er, skal vi til at afslutte. Jeg spørger, hvad der i sidste ende er vigtigt?
"Jeg er blevet mindre social med årene, men det gør mig ikke så meget. Da jeg var yngre, skulle jeg nå alt muligt, jeg havde en forestilling om, at jeg 'burde'. Men det har jeg ikke behov for på samme måde nu, og jeg angrer det heller ikke. Jeg ved, hvad jeg vil bruge min tid på. Det er salonen, min familie og min træning. Det bliver prioriteret først. Man får heldigvis lov til at blive lidt mere egoistisk med alderen," siger hun, mens hun smiler helt op i øjnene.
Inden jeg sætter den lille espressokop fra mig på sofabordet, der er fyldt med bøger og magasiner, siger hun: "Jeg har det ikke dårligt med at blive 70. Faktisk glæder jeg mig meget. Det var meningen, at jeg skulle have holdt fest, men tiden synes ikke rigtig til det. Jeg tror i stedet, at vi kommer til at fejre, at salonen fylder 46 år i 2021. Det er også meget mere inkluderende for mine ansatte. Og der er jo intet til hinder for at fejre, at man bliver 71 …" ◆